

SENAS LIETUVOS VALSTYBINGUMAS

RUGSĖJO 8-JAI BESIRUOŠIANT

Šiais metais minime Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 62 metų sukaktį. Šis skaičius gražus ir mielas, Vasario 16 šventė mums labai brangi, tačiau pastaroji data jokiū būdu nerodo seno Lietuvos valstybingumo.

Labai reikšmingas dalykas, kad šie, 1980-ieji, metai yra sukaktuviniai daug senesne prasme: minėsime Vytauto Didžiojo mirties 550 metų sukaktį.

Tačiau ir Vytauto pus šešto šimtmečio sukaktis nėra pirmutinis istorinės Lietuvos punktas. Lietuvos valstybingumas yra labai senas. Yra žinoma, kad Lietuvos valstybė egzistavo jau X – XII amžiuje. Tačiau tada vieningos Lietuvos valstybės dar nebuvo.

Pirmasis valstybinis aktas, kuriame mes galėtumėm įžiūrėti Lietuvos valstybingumą yra 1219 metų sutarties su Voluinės kunigaikštija dokumentas. Tada, sudarant šią sutartį, Lietuvai atstovavo 21 sritinis kunigaikštis, kurie priklausė penkioms giminėms. Vadinas, anuometinė Lietuva buvo penkių giminių valdoma.

Jeigu galima būtų sakyti, kad tada vieningos Lietuvos valstybės nebuvo, tektų persikelti į truputį vėlesnius laikus, kai vienas iš sritinių kunigaikščių – Mindaugas diplomatinėmis priemonėmis ir jėga jungė lietuvių gyvenamas žemes. Istorikai (A. Šapoka ir kiti) mano, kad lietuviškų žemių sujungimas galėjo įvykti prieš 1236 metus. Visiškai tikra, kad 1253 metais Mindaugas kartu su savo artimaisiais bei dvariškiais apsikrikštijo 1251.VII.17 popiežius davė sutikimą karūnuoti Mindaugą Lietuvos karaliumi, o pati karūnacija įvyko 1253 metais. Taigi šiais metais mes galime drąsiai minėti mažų mažiausia 727 metų Lietuvos sukaktį.

Nereikia vengti šios datos, atvirkščiai, ją visur iškelti ir pabrėžti, kad patys žinotumėm, savo vaikams ir sėtimtaučiams pasakytumėm, jog Lietuva yra labai sena valstynė, jokiū būdu ne 1918 metų gaminys. 1918 m. vasario 16 dieną Lietuva buvo ne įkurta, bet atkurta. O tai be galo didelis skirtumas.

DIDYSIS LIETUVOS KUNIGAIKŠTIS KĘSTUTIS anais laikais buvo pripažintas ne tik draugu, bet ir priešų kilniausiu riteriu Europoje. Lenkų klastos ir intrigų pasekmėje buvo nužudytas.

Be galo reikšminga Lietuvos valdovo Vytauto 550 metų mirties sukaktis. Vytautas buvo lietuvių ir Lietuvos vadas, turėjęs ne tik valdovo paveldėjimo teisę, bet ir didelius valstybininko gabumus. Jis kovojo ne tik už savo sostą, bet ir Lietuvos laisvę, kurios valstybingumas jo pusbrolio Jogailos buvo pažeistas unijomis su Lenkija ir vedybomis su Lenkijos karaliumi.

Vytautas visą laiką puoselėjo nepriklausomą Lietuvos valstybingumą, visais jam įmanomais būdais atišinęs lenkų jam spendžiamas pinkles. Paskutinis visiško nepriklausomumo punktas turėjo būti jo karūnacija Lietuvos karaliumi, turėjusi įvykti 1430 m. rugsėjo 8 dieną.

Ši diena buvo labai baisi Lenkijai. Tad jie klasta pagrobė popiežiaus iš (Nukelta į sekantį psl.)

SEMÁNARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.500,00 Atskiro numerio kaina Cr.10,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
 Užuojautoa, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunéios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

SENASIS LIETUVOS VALSTYBINGUMAS

Romos Lietuvos valdovui siunčiamą karaliaus karūną. Karūnacija neįvyko, buvo atidėta. Popiežius pažadėjo kitu keliu prisiųsti Vytautui karališkąjį vainiką. Deja senelis valdovas jo nebesulaukė: jis mirė 1430 m. spalio 27 dieną, taigi prieš 550 metų.

Vytauto Didžiojo sukaktis Lietuvai ir lietuviams brangi ir miela. Šių dienų akimis žiūrint, galima daug kuo kaltinti Vytautą. Primetama, kad šis mūsų valdovas, kaip ir jo pirmtakai, veržėsi į kaimynines slavų — pietų ir rytų žemes, pajungdamas savo valdžion gudus, ukrainiečius ir rusus, tuo tarpu nepakankamai rūpindamasis tikroju lietuvišku palikimu — vakarinių lietuvių ir mūsų giminių prūsų žemėmis.

Vytautui primetama, kad jis nesirūpino lietuviškos kultūros puoselėjimu, gimtosios kalbos ir savo rašto iškėlimu. Ir Lietuvos valstiečių gyvenimą jis gerokai apsunkinęs Yra kaltinimų, kad jis buvęs baudžiosios įvedimo pradininkas.

Gal būt, šiuose kaltinimuose yra daug tiesos. Tačiau, nežinodami gerai ano meto gyvenimo sąlygų, vargu jau galime mesti akmenį į Vytautą, kurį mes vis dėlto Didžiuoju vadiname. Taigi, užuot jį kritikavę, geriau šiais metais jį pagerbkime kaip šviesų lietuvi, troškusį Lietuvai visiškos nepriklausomybės.

Kai kalbame apie Lietuvos istoriją, tai turime prisiminti, kad šiuo reikalu be galo klaiki padėtis okupuotoje Lietuvoje. Senosios Lietuvos valstybės garbingą praeiti ten arba niekinama, arba visiškai nūtylima. Dabartiniams okupantams labai nemalonus faktas, kad ano meto Lietuva valdė plačias gudų, ukrainiečių ir rusų sritis ir valdė labai gerai. Istoriniai fak-

tai bei dokumentai rodo, kad Lietuvos valdovai nespaudė užimtų sričių žmonių, palikdavo pareigose jų sritinius kunigaikščius, pasitenkindami lengvai pakeliama duokle. Tiek gudai, tiek ukrainiečiai "Lietuvos laikus" nelaiko okupacija ir Lietuvą bei jos valdovus ir iki šių dienų geru žodžiu mini.

Bet grįžkime prie šių dienų. Okupuotos Lietuvos mokyklose vartuomose istorijos vadovėliuose yra be galo daug klastotės. Niekinama ne tik senoji Lietuva, bet ir nepriklausomybės (1918 — 1940 m.) periodas. Visiškai nūtylimas faktas, kad Lietuva buvo visos tautos noru atkurta, kad 1920 metais neriklausomos Lietuvos valstybės kariuomenė sumušė raudonąją armiją ir išvijo ją ne tik iš Lietuvos, bet privertė bėgti už Dauguvos upės. Jeigu kur neišvengiamai reikia minėti ano meto įvykius, okupantų rašėivos visur pabrėžia, kad Lietuva buvo vokiečių ar "intervenčių" anglų — prancūzų sukurta, kad ji 1918 — 1940 metais labai blogai tvarkėsi. Šmeižiami, niekinami ano meto veikėjai, iškeliamas Vincas Kapsukas, kurio prorusiška globa anuo metu Lietuva buvo laimingai atsikračiusi.

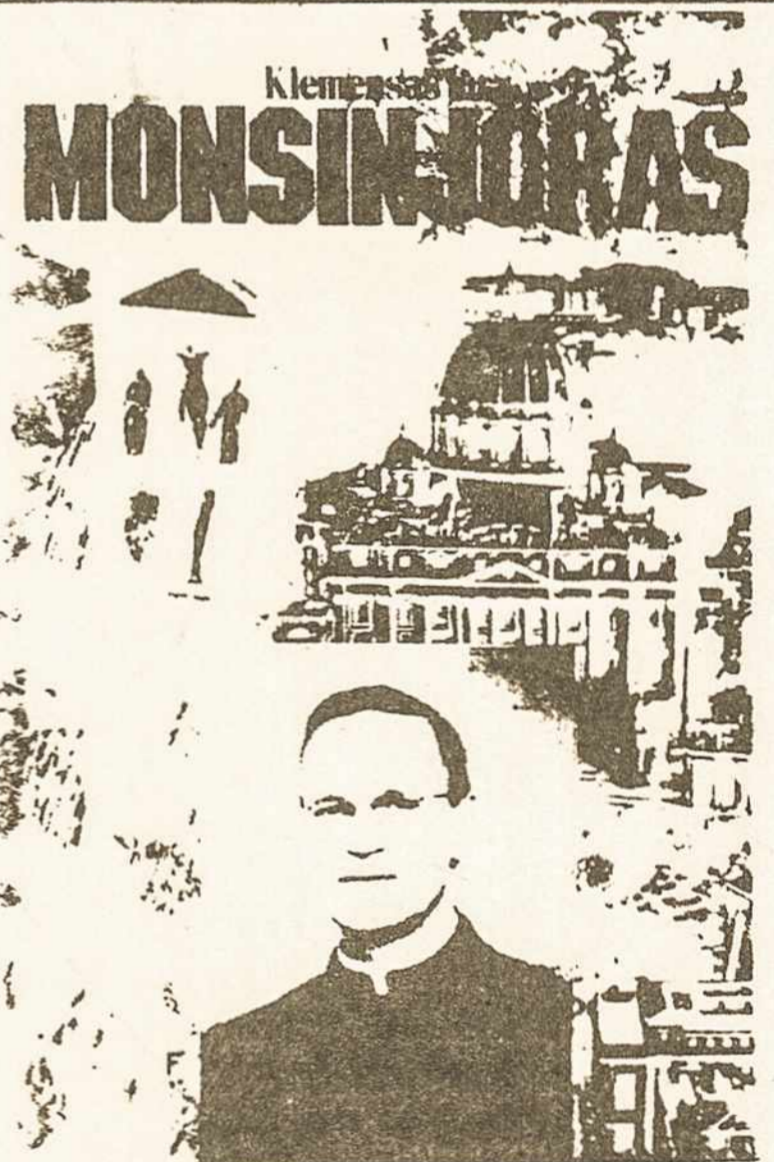
Visos nepriklausomybės metais išleistos knygos, ypač istorijos vadovėliai, jau seniai surinktos ir sunaikintos. Dr. A. Aleknos, dr. A. Šapokas, dr. V. Sruogienės ir kitų autorių Lietuvos istorijos vadovėliai arba buvo

nuvežti į popierius fabrikus, arba, tik retais atvejais užsilikę, laikomi "spec fonduose", taigi visuomenei ir mokslieiviams neprieinami. Okupuotos Lietuvos jaunimas neturi žinoti tiesos apie garbingą Lietuvos praeiti. Tokias žinias turi semtis tik iš klastotų "tarybinių" istorijos vadovėlių. O ten senoji ir nepriklausoma Lietuva pavaizduotos labai tamsiomis spalvomis.

Įdomi paralelė. 1430 metais lenkai pavogė Vytauto karališkąjį vainiką, manydami, kad šiuo veiksmu jie galės paneigti Lietuvos valstybingumą ir sulenkinti lietuvių tautą. Šiuo metu okupantai dar labiau stengiasi. Jie visiškai neigia Lietuvos ir lietuvių teisę į valstybinį gyvenimą. Pavertę Lietuvą Sovietų kolonija, jie niekina lietuvius, Lietuvos praeiti, klastoja istoriją, lietuvių nuo amžių gyvenamą žemę kolonizuoja rusais. Pačią Lietuvą jie laiko Sovietų imperijos dalimi ir vadina "Tarybų Lietuva". Tačiau Lietuva nori būti ir bus nepriklausoma. Ji turi garbingą praeiti, iš kurios semiasi stirybę.

DRAUGAS

b. kv.

Klemensas Jūra, MONSINJORAS. Spaudė Pranciškonų spaustuvė. Brooklyn, 1979 m., 382 psl. Tiražas — 1.000 egz. Kaina: Cr.500

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
 SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

KUN. PETRAS M. URBAITIS

KINIJOS MISIJONIERIUS PASAKOJA...

KINIJA – MAN PAŽADĖTOJI ŽEMĖ

Kinija – Azijos milžinas su beveik 500 milijonais gyventojų. Keistas ir jdomus kraštas. Keisti, bet ir simpatiški jo žmonės.

Kinijoje Katalikų Bažnyčia yra gana tvirta su savo 4 milijonais tikinčiųjų ir gerai organizuota hierarchija: vienu kardinolu ir koku 100 tarp vyskupų ir arkivyskupijų. Kai kurios vyskupijos yra labai didelės ir jas būtų galima suskaldyti net į kelias kitas, kaip paskutiniu laiku buvo padaryta su Šiangajaus vyskupija. Kinijoje yra apie 3 tūkstančiai užsieniečių kunigų ir maždaug tike pat kiniečių. Sesučių skaičius dar aukštesnis. Pašaukimų netrūko, ypač Šiaurės Kinijoje, kur Bažnyčia jau nuo šimtmečių dirba. Atsivertimų ne visur vienodai. Nedaug intelektualų tarpe, ypač Pietų Kinijoje. Tas priklauso nuo jų prisirišimo prie tūkstantmetinių tradicijų, papročių ir giliai šaknis įleidusio materializmo. Pagonių tikėjimas jiems patogus: daug nieko iš jų nereikalauja, su išimtimi kas link pinigų. Iš tikro, dėl tikėjimo kinai buvo visuomet dosnūs. Šitai liudija nesuskaitomos ir visur puikiai pastatytos pagodos. Materiališkai religija su lygiai materiališkomis šventėmis, – kurios visos baigiasi "pilvu" – atrodo jiems naudingos ne tik dvasiai, bet ir kūnui. . .

Pakeisti religiją – ne tas pat, kaip pakeisti drabužį. Kinas pirmą kartą apsimasto, ypač matydamas, kad naujoji religija neturi jokio materialinio intereso. . .

Raudonasis teroras ir šių dienų masinės žudynės, nėra abejonės, priartins daugiau intelektualų prie tikrojo tikėjimo. Dabar jau daugeliui aišku, kad pagonybė turės išnykti, kad protestantizmas susiskaldys (nes tuo keliu eina) ir praras visą savo jėgą. Pasiliks tik katalikybė, – jei ne atvirai, tai katakombose. Tas išaiškina didelę visų simpatiją, kuri yra pastebimai šių dienų Kinijoje link vieningos Katalikų Bažnyčios. Turėsime daug kankinių, tačiau "sanctus martyrum semen christianorum". (Tertulianas). Galima tvirtinti, kad Kinija dar niekuomet nėra buvusi taip arti katalikybės kaip dabar. Iš tikro, "lu-

dit Deus in orbe terrarum. "

1931 metų gruodžio 15 d. – neužmirštama diena: Hong Konge, gyvenimu kunkuliuojančiam anglų kolonijos mieste, Shaukiwan saleziečių seminarijoje pasijutau naujoje tėvynėje. . . Kiniją pamilau iš pat pradžia su jos neaprépiamais pločiais, jos geografija, kalba, gyvenimo būdu, jos kultūra ir tūkstantmetiniais papročiais. Su viskuo pasistengiau kuo geriau ir greičiau susipažinti, viską išmokti. . .

"Sacerdos in aeternum. . ."

Tarptautinėje brolybėje, susiklausyme, moksle ir salezietiškam linksmume; laikas bėga greitai.

Po filosofijos studijų, 1934 metais atsirandu Šiangajui, gal kosmopolitiškiausiam pasaulio mieste. Čia iki 1937 metų, naujose gyvenimo ir darbo sąlygose, tenka persiimti salezietiško gyvenimo praktika, kartu kitus mokytį.

Grijtant į pietų Kiniją, Makava, "Ospital Colonia Portuguesa", teologijos studijoms, – ir vėl nauja aplinkuma, nauji pergyvenimai.

Makavas – tai istoriškas ramybės ir mokslo miestas. Camões gražiai jį apdainuoja savo prisiminimuose. Čia turėjau progos iš arčiau susipažinti su portugalų tautos kultūra, istorija ir žmonėmis. Kiek vėliau – jau kunigui – čia teks dirbti sunkiose naujakurių sąlygose dėl portugalų ir makaviečių jaunuomenės.

Su karo pradžia Europoje turėjom persikelti į Hong Kongą ir būti pasiruošę bet kokiam netikėtumui. Prie Hong Kongo artėjo japonai.

Vokiečių ir italų tautybės saleziečiai buvo paraginti koloniją apleisti. Jie persikėlė į Šiangajų. Iš skaitlingų mokslo draugų likosi tik keli olandai ir kinai. Liūdna buvo sumažėjusiam būreliui. . .

Galutinio mūsų pasiaukojimo diena vis labiau artinosi. Mes jos labiau laukėm negu vaikutis laukia išauštančio žydraus Velykų ryto. . . Ir štai, pagaliau, svajonėse svajotoji, sapnuose sapnuotoji Marijos Dangun Ėmino, Kunigo Bosko gimimo – mūsų kunigystės šventimų diena. Tai buvo 1940 metais: visiško pasiaukojimo aplinkumoj mums buvo tarta: "Tu es sacerdos in aeternum" – Tu esi kunigas amžinai. . .

Ne be reikalo mums buvo priminti šventos kunigo Bosko motinos, tokia pat proga sūnui tarti žodžiai: "Pradėti Mišias laikyti reiškia pradėti kentėti".

Kunigas iš esmės yra aukotojas. Bet ir jis pats aukai visuomet turi būti pasiruošęs. . .

(Bus daugiau)

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYVŪJAI

Savaitei bėgant..

Alf. D. Petraitis

Štai sėdžiu prie mašinėlės ir maštau. Rytoj reikia išeiti šį lapą. Reikia jį surinkti, kad primadienį jau būtų galima leisti į mašiną. Nuo rašymo iki skaitytojo prabėga tam tikras laiko tarpas, kartais net ir rašomo dalyko reikšmė atvėsta.

Bet šiandien esu kiek išsiblaškęs. Turiu daug minčių, bet nepajėgiu suvesti į juos vieną grupę.

Ne, gal geriau grįžti kiek atgal ir geriau paaiškinti, kodėl šiandien sunku pradėti rašyti.

– Rašyk, nerašyk, vistiek niekas į tavo kalbas nereaguos, – man pasakė karta redakcijoje vienas pilietis. Dar pridūrė:

– Žmonės skaito, kraipo galvas, viską geriausia supranta, bet raštu jokių būdu neatsiliepia. Kartais dar sutikę patraukia su kritika, bet atsakyti laiškais – gali nelipti.

Ir iš tiesų, nedaug mačiau aš mūsų krašto spaudoje apsisakymų. Kartais laikraстыje būna pareiškimų, kad tikrai kas nors turėtų prieštarauti. Tačiau to nėra. Girdisi, žmonės kalba, kritikuoja, bet tiktai žodžiais.

– Kodėl bijosi pasisakyti, negi čia kam draudžiama? – masčiau sau ne kartą. Galop nutariau, kad čia tiktai paprastas nerangumas prisėsti prie lakšto popieriaus.

Neskaičiauvau, kiek kartų rašydamas dalinausi mintimis su skaitytoju. Ne du ir ne tris kartus. Prieš kelerius metus buvau pradėjęs, bet pats nežinau, kodėl palikau. Atrodė žirnių bėrimas į sieną. Kalbi lyg sau vienam, pasakoji juokus ir pats juokiesi, klausi ir sau atsakai. Taip ir sustojau.

Dabar ne iš šio, né iš to vėl pradėjau monologą. Bet ši karta išėjo visiškai nepramanytai. Atsitiko tai, ko aš mažiausia laukiau, bent remdamasis praeities patirtimi. Pradėjau gauti atsakymus. Vienas atsako, kad gerai, kitam mano mintys ne prie širdies. . .

Praeitą savaitę net telefonu gavau paskatinimą ir užjautimą.

Gavau laišką su atsiprašymu už nesusipratimus.

Dar kitas rašo, kad reikėtų pajudinti žemę, atseit, pagyvinti mūsų veiklą ir pasiryžes net padėti, kur tik reikės.

Mačiau net tiesiai spaudoje pasisakymus. liečiančių Brazilijos lietuvių fondo reikala. Ir prieš ir už tą fondą, kas liečia steigimo laiką.

Kai kuriems norėčiau asmeniškai atsakyti, bet prie laiško nėra adreso, o parašas nepakankamai aiškus. Tikrai būtų verta atsakyti, bet nežinau kam, né kur. Mažas neapsižiūrėjimas, tačiau laišku be parašo negalima skelbti.

Tai va, dabar sėdžiu be žodžiu. Esu labai patenkintas, kad pagaliau mūsų laikraščio skaitytojais nutarė pasisakyti, o ne vien tik klausytis, ką čia redaktoriai rašo. Tai nepaprastai svarbus reikalas: pareikšti savo nuomonę. Kartu galiu pasakyti: pasibaigė monologas, prasidėjo dialogas, atseit, pokalbis su skaitytojais. Tai pati geriausia šio meto naujiena.

Brazilijos ateitininkų stovykla

Daina Kojelytė ir Sigutė Lenkauskaitė atvažiavo iš Šiarės Amerikos į São Paulį praveisti ateitininkų stovyklą.

Ši stovykla įvyko Atibajoje, mūsų sodyboje Litanikoje.

Jau 4 dienas aš čia stovykloje. Grupė draugų ir dienos pilnos darbo ir džiaugsmo. Nuo pat ryto iki nakties esame užimti. Turėjome įdomius pašnekesius apie mūsų įvairias lietuviškas organizacijas.

Iš vakaro programų man labiausia patiko partizanų vakaras. Kalbėjome apie partizanus, Viktorą Petkų, Dédé Juozas atlaikė šv. Mišias už visus partizanus.

Labai ačiū Dainai ir Sigutei. Mes jums nuoširdžiai dėkojam už Jūsų didelį prisidėjimą prie mūsų veiklos. Žinokite, kad Jūs mums padėjote įvairiose srityse ir daug mus išmokėte, nes be Jūsų negalėtume padaryti viską ką darėm ir padarysime.

Dar kartą labai ačiū!

Andrius Valavičius

Vienas dalykas kas man tikrai patiko šitoj stovykloj buvo televizijos vakaras. Mūsų būrelis „Beždžionės“ darė vieną programą, bet ne geriau už „Šeškus“ Viskas buvo labai panašu į NAMORO NA TV. Mes juokėmės labai daug. Šitas buvo vienas dalykas čia stovykloj, kas man patiko.

Regina Remenciūtė

Stovykloj buvo labai gera, bet labai trūko žmonių. Dėl šito buvo nelinksma. Programa buvo labai kūrybinga ir linksma. Mes buvo suskirstyti į 3

linksma. Mes buvome suskirstyti į 3 būrelius: Šeškus, Vėžlius ir Beždžionės. Aš buvau Šeškų būrelyje. Mes šokom, dainavom ir darėm labai daug rankdarbių. Aš tik noriu, kad stovykla būtų gera kaip šita.

Stasiukas V.Žutautas

Neste acampamento, como programa da noite fizemos várias coisas: alei brincadeiras, teatros e outras coisas mais, mas, de todos, o que eu mais gostei, foi da fogueira feita no domingo.

Apesar de ter sido a fogueira do silêncio, foi muito divertida.

Todos os grupos representaram uma música Nós tínhamos que adivinhar quais eram e depois cantá-las.

No fim, fizemos a oração da noite e cantamos “Kaip grįžtančius namo paukščius” e voltamos para casa para dormir.

Estela Belapetravičiūtė

Esta é a primeira vez que eu venho à stovykla. Aqui eu arrumei um monte de amigas. Aqui cada grupo faz seu trabalho. Hoje o meu grupo pôs a mesa e lavar a louça, do café até o jantar. Depois do jantar, tem o programa da noite, em que cada grupo faz uma pequena peça. Depois das peças, a gente faz mil brincadeiras.

Depois de tudo, eu, a Ana Paula e a Sílvia, nos despedimos da Daina e da Sigutė. E vamos para o hotel. Só nós e o Padre. Nós não dormimos aqui porque não tem lugar.

Silvia Tubelytė

SKAUTŲ STOVYKLĄ APLANKIUS

Vieną dieną iš Litanikos pasileidome į Piracaią ieškoti stovyklos, kur stovyklavo p. Bacevičienė su skautais. Pataikėm gal pačią iškilmingiausią stovyklos dieną. Skautai davė pasižadėjimą, buvo dalinami žymėsių ir profesijų ženklai. Nors dauguma vaikų namuose nekalba lietuviškai, visa iškilmių programa—raportai, įžodžiai, pranešimai ir dainos buvo lietuvių kalba. Tik paaiškinimai braziliskai. Programa man padarė įspūdį, vaikas, kad galėtų duoti įžodį ar daryti raportą turėjo pasistengti tuos žodžius išmokti ir jie praturtins jo negausų lietuvių kalbos žodyną.

Pati stovykla, man atrodo, turėjo gana sunkias sąlygas. Vieta labai nuošali, nėra šviesos, vanduo ateina tik iki namo, bet ne į namą. Stovyklautojų buvo maždaug 30, daugumoje labai jauni. Programos pravedimui ponia neturėjo ne vieno talkininko / neskaitant jaunųjų /, virtuvę vedė p. Ona Ausenkienė, taip pat talkinama tik jaunųjų. Tėvai gerai daro, kad leidžia vaikus į lietuvišką stovyklą, bet man atrodo turėtų ne tik leisti, bet ir talkinti. Esant daugiau darbininkų stovykloje rezultatai būtų dar geresni. Pav. jeigu stovykloje būtų buvęs bent vienas suaugęs vairuotojas, tai vadovei nereikėtų palikti stovyklos, kai ką nors reikia nupirkti. Gera būtų buvę pora motinų vaikų priežiūrai ir talkai programos pravedimui. Vienai moteriai prižiūrėti dieną ir naktį per visą savaitę 30 vaikų yra labai sunku. Nekalbant apie tai, kad stovykloje reikia vaikus ne tik prižiūrėti, ne tik užminti. O tas tai jau tikrai viršija vieno žmogaus jėgas. Kitaip galvoti galėtų nebent tas kurs niekada stovyklai nevadovavo, ar net nestovyklavo. Lietuviškas darbas su vaikais, kurie namuose labai mažai to lietuviškumo gauna, yra sunkus. Todėl reikia daugiau darbininkų ir paramos tiems, kurie jį dirba.

Dédé Juozas

SKAITYK IR PLATINK

“MŪSŲ LIETUVA”

PARDUODAME

automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS — adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

PADANGIŲ KELIAIS

Pr. Gavėnas

KELIONĖS ISPŪDŽIAI

(tęsinys iš praeito numerio)

I LIETUVA

Varšuvoj dar teko susitikti su vienu kitu veikėju lietuviu ir suplanuoti kelionę į Punską—Seinus. Man surado numatyti dienai ir palydovą.

Bet prieš tai kelionė į Lietuvą.

Sausio 19 anksty rytą broliukas lenkas Piotr palydi į centrinę traukinių stotį Vilniaus link. Man buvo užsakyta iš anksto vieta miegamajam vagonė Varšuva—Leningradas. Traukinys, turėjęs išeiti po aštuonių, ėmė judėti beveik pusantros valandos vėliau. Ir lėtai baladojo kiaurą dienele.

Balstogėj — ilgas sustojimas: turi pakelti visą vagoną, pakeisti ratų atstumą, ir vėl nuleisti ant "rusišku" bėgių. Prie Gardino — rusų kontrolė. . .

Atvykau į Vilnių 11 val. nakties. Žmonės išlaukė — žiemą, daugumoj ant sniego — virš dviejų valandų ilgiau.

Jau buvau Lietuvoj. Po 41 metų.

Bet man vis rodėsi, kad sapnas. . .

LIETUVOJ?

— Na, tai kaip Lietuvoj? Kaip ten žmonės gyvena? Ar ten viskas pasikeitę? — klausia dažnas žodžiu, o vienas kitas ir raštu.

Ką gi galėčiau atsakyti? Ką pergyvenau, po 41 metų įkėlęs iš naujo koją į mylimąją Tėvynę, pirmą kartą išvydęs apdainuotą, išsvajotą, legendomis apipintą Vilnių, suklupęs prieš dar vaikystėj pamiltą Aušros Vartų stebuklingąjį Dievo Motinos paveikslą, ten laikęs Mišias ir užmezgęs tampresnius maldos santykius su tautiečiais, po 41 metų susitikęs su giminėmis, kurių daugelis vieni kitų nepažinom, nes niekad nesimatę, ir dar daugybę kitų dalykų — kaip žodžiais išsakysi?

Ir dargi: man teleido pabūti Lietuvos žemėj puspenktos dienos (arba,

kaip jie ten skaičiuoja, penkias naktis); apnakvydino Neringos viešbuty (viskas turėjo būti sumokėta iš anksto dar Italijoje — ir tai vien tik butas, be maisto); man tuoj pastebėjo, kad su giminėm galėsiu susitikti tik išgavęs leidimą iš gretimo Gintaro viešbučio vadovybės; ir perspėjo, kad be leidimo išvykti kur nors iš miesto griežtai draudžiama. . .

Taigi Lietuvą ir tenai — pačioj sostinėj — reikėjo tik . . . įsivaizduoti (ir dar užsikimšus ausis ir užsimerkus, kad nematytum patruliuojančių maskolių ir negirdėtum rusišku dainuškų, ypač vakare). Todėl, sakau, jei norit ką nors iš manęs sužinoti apie Lietuvą, įsivaizduokit ją kartu su manim — stenkites matyti Lietuvą didingą ir gražią, mielą vien tik širdies "akimis", jei įstengsit užmiršti josios velkamas grandines.

Gi jei teko ką nors atvirom akim pamatyti ar ausim išgirsti — tai to jau nenorėkit žinot iš manęs. Nes ir tenai "neviskas ir neviesiems sakoma", ir "neviskas matoma". . .

Kiti, žinau, daug daugiau ką matė ir girdėjo — ir jie daug ką gražaus galės papasakoti.

Inturisto agentūra, tiesa, ir man parodė Vilnių — senamiestį, su "perdaug bažnyčių" (gal dėl to katedra paversta dailės galerija bei koncertų sale, nes. . . "liaudis" to nori), ir naujus miesto kvartalus, kur jokios bažnyčios nesimato, nes "šių laikų žmonės, kaip, manau, ir jūs žinot, jau netiki į Dievą (jį būtų rašiusi "d" mažąja)". Tokių ir panašių nesąmonių man stengėsi įpūsti jauna Inturisto agentė, kuri tikrai burną ne tik "aušino", bet ir šaldė toj šaltoj lietuviško sausio pabaigos popietėj; man jos net gailėjo. Tačiau nei jinai, nei kuris kitas drįso su manim praveisti kokį pasikalbėjimą ar praveisti kokio pareiškimo.

PAREIŠKIMAS POPIEŽIUI

Pareiškimą, tiesa, ir gan išsamų, padariau paskui, sugrįžęs Romon, bet beveik išimtinai apie Seinus ir ten esančią lietuvių katalikų padėtį; ir jį pasiunčiau, itališkai ir lenkiškai, pačiam Popiežiui bei nuorašus keliems kitiems įtakingiems asmenims (Kardinolas Višynskis irgi bus gavęs). Ir kas man itin svarbu, Popiežius tą pareiškimą gavo ir perskaitė su tam tikru atsidėjimu.

Jo dar vis neskelbiau lietuviškoj spaudoj, nes laukiau daugiau tam tikrų atgarsių; betgi dabar, praėjus visam pusmečiui, atėjo, manau, laikas jį ir viešai paskelbti. Dar ir dėl to, kad ateina vis daugiau paskatinimų ne tik iš Brazilijos, o ir iš toliau — Anglijos, Italijos, Kanados, Austrijos ir pan. Atėjo manau, laikas duoti platesni lietuviškai spaudai reliaciją, kuri itališkai (su lenkiška dokumentacija) buvo įteikta Šv. Tėvui Seinų parapijos lietuvių reikalui.

ŠYPSENOS

TEGYVUOJA CEAUSESCU!

Rumunas nuėjo meškerioti, ir jam pasisekė: pagavo didelę žuvį. Pagavo, pernešė namo žmonai.

— Ką gi aš su ja darysiu? — sakė žmona. — Nei svogūnų, nei alyvos, nieko. — Kaipgi aš ją paruošiu? Neškis sau.

Darbininkas nuėjo prie upės ir įmetė žuvį. O ta iškišo galvą iš vandens ir sušuko:

- Tegyvuoja Ceausescu!

(iš „Baltic News“)

Diplomatinėje puotoje

Kartą nepriklausomos Lietuvos atstovas Petras Klimas buvo pakviestas į puotą Paryžiuje. Ant stalo buvo ir lietuviškos degtinės. Vienas arčiau sėdinčiųjų pasiūlė Klimui išgerti jos.

— Ačiū labai, bet aš visai negeriu!

— Negalimas daiktas! Juk visi lietuviai geria.

— Nuomonės kartais būna klaidingos. — pastebėjęs Klimas. — Pas mus Lietuvoj, pavyzdžiui, sakoma, prancūzai yra mandagūs. . .

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

MŪSŲ ŽINIOS

"TĒVŲ DIENA" SAJUNGOJE

Sekmadienį Sąjungos—Aliança patalpose vyko Tėvų Dienos šventė su iškilmingais pietumis ir įvairia programa. Šventės aprašymas bus perteiktas kiek vėliau. Čia tik Sąjungos Pirmininko, p.

Jono Antanaičio, šventės atidarymo žodis:

Atidarydamas šios dienos šventę, pavadintą "TĒVO DIENA", ir skirtą T ė v o pagerbimui kiekvienoje šeimoje, tariau visiems jums čia susirinkusiems nuoširdžiausią a č i ū už malonų dalyvavimą šiame pobūvyje.

Sąjungos—Aliança Valdybos vardu reiškiu gilią padėką Moterų Sekcijai už šių PIETŲ ir vaisių paruošimą, o tikiuosi, kad prie šios padėkos prisidės ir mūsų mielieji svečiai. . . .

Mes tėvai esame maloniai nustebinti šių naujų laikų pastabumu, kad visuomenė savo sūnų, dukterų, mamų ir giminių tarpe prisiminė dar ir T ė v ą, kuris paprastai daugiausia laiko prabūva ne namie, ir lengvai gali būti pamirštamas. Todėl mes tėvai šitokiame pagerbtuvėse dar jaučiamės šiek tiek nedrąsiai. .. beveik nustebinti. . . Tik senų papročiu, džiaugiamės kiekviena švente, o ypatingai tokia, kuriose J ū s visi dalyvaujate šioje pastogėje.

Tikimės, kad šie nauji papročiai dar labiau sustiprins šeimyninius ryšius, ir panašios šventės perkels tąjį jaukumą į platesnį sąjungietišką, lietuvišką bendradarbiavimą. Linkiu, kad šioji šventė būtų—jums labai smagi ir maloni, daug mielesnė, negu aš pajėgčiau savo trumpais žodžiais pasakyti ir aparti. Labai a č i ū.

IŠTEKĖJO KONSULO ANŪKĖ

Penktadienį rugpiučio 8 d. N.Sra. do Perpetuo socorro bažnyčioje, Jd. Paulistano, įvyko konsulo Aleksandro Polišaičio ir Eudoksijos Polišaitienės anūkės. Silvijos Ramos ir Marco Aurelio de Oliveira, sūtuoktuvės. Buvo gražios vestuvės ir dalyvavo daug žmonių.

Jaunųjų šeimos, Birutė Irena Polišaitis Ramos, Francisco José Marcelo Tomaz Ramos ir Elvira Di Giorgio Oliveira, našlė Manoel Pedro de Oliveira Junior, gyvena kaiminystėje viena priešais kitą ant tos pačios gatvės. Tegu jų artimybė sujungia juos į tamprų ir Dievo laiminamą šeimos židinį.

SKAITYTOJAI RAŠO... KOLONIJOS FONDO ORGANIZAVIMO REIKALU

Nebe pirmą kartą kolonijos Fondo reikalas yra keliamas spaudoje ir susirinkimuose. Iš to matyti to Fondo reikalingumas, bet iki šiolei nieko realaus nepadaryta.

Dabar šiuo reikalu pasisakė São Paulo ir Rio de Janeiro rimti kolonijos veikėjai, p.p. A.D.Petraitis, E.Petraitis, Adv. Ant. Gaulia ir J.Tatarūnas.

Iš to sprendžiu, kad šitas reikalas yra galutinai subrendęs. Tik reikia visiems rimtai susirūpinti to Fondo steigimu. Girdėjome įvairių rimtų pasiūlymų ir konkrečių minčių. Pasiūlymai buvo praktiški, bet neįgyvendinami, kaip tai matyti iš p. J.Tatarūno, kaipo specialisto finansinėje srityje, pastabų, tad visi pasiūlymai atpuolė, nes šiuo momentu toks kolonijos Fondo organizavimas, kaip buvo pasiūlyta, yra beveik neįmanomas.

Mano manymu, kolonijos Fondo steigimas yra ne iš to galo pradėtas svartyti, nes tikrumoje tokį kolonijos Fonda mes turime labai seniai, tik jis netarnauja savo paskyrimui. Turimas Fondas nepriklauso nuo infliacijos, tad yra "legal" ir veikia.

Kolonija turi 3 didžiausius pastatus, kolonijos ir gerų žmonių pastangomis sukurtus, kurie šiandieną yra didžiausias kolonijos Fondas, galįs padėti kolonijos kultūriniam, švietimo ir kitiems reikalams. Bet, pirmoje eilėje, turtas privalo tarnauti visai kolonijai. Racionaliai naudojamas turtas, savo pajamomis pilnai prisidės ir palengvins kolonijos finansinius reikalus, bus naudojamas svarbiems kolonijos reikalams, kaip tai steigimui muziejaus, arkyvo, bibliotekos, lituanistinės mokyklos, švietimui, spaudai ir kt. Pavyzdžiui artinasi VII Lietuvių Kongresas Buenos Airose, Argentinoje. Mes Brazilijos lietuvių kolonija, antroji didžiausia lietuvių kolonija laisvame pasaulyje.

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P.4421-01000 S.Paulo, SP

turime nuvykti su gausiu būriu mūsų kolonijos atstovų, nusiveždami bent vieną tautinį šokių ansamblį ir būtinai mūsų "Volungės" chorą, kuris jau yra nusipelnęs pasirodyti ir užsienyje. Tai mūsų kolonijos pažiba, kartu su mūsų šokių ansambliais. Visam tam reikalinga nemažą lėšų. Tas lėšas turi mums duoti mūsų esamas kolonijos turtas. Tik jei trūktų, tuomet visa kolonija ateitų į pagalbą, kaip ji atėjo, kuomet tie namai buvo statomi.

Mano nuomone, besitartinant metų galui, kuomet baigiasi ir Sąjungos Valdybos kadencija, Sąjunga turėtų nors vieną kartą, po ilgų metų, persitvarkyti: sukviesti visų organizacijų atstovus, apsvarstyti rimtai Sąjungos padėtį ir padėti rimtus ir tvirtus pamatus kolonijos Fondui. Jis turėtų tarnauti visos kolonijos reikalams, ne tik vien Sąjungos nariams. Šie gi dabar kolonijai atrodo lyg kokia privileguota kasta, kuriai pavestas turto globojimas, kai tuo tarpu niekas to turto saugojimo teises jiems nepažėdė. Kas galėtų pavesiti, tai tik visa kolonija. Tad reikalinga kad kolonijos teisė būtų atstatyta.

Sąjunga pati sako, kad jos nariai jau beveik visi pensininkai. Todėl mano nuomonė, reikėtų kuo greičiau persitvarkyti, kad Sąjungoje galėtų dalyvauti daugiau mūsų jaunimo. Jis yra pilnas energijos ir, tiems pensininkams padedant, priprastų prie organizacinio darbo. Tokiu būdu, Fondas taptų didele finansine parama mūsų kolonijai; nekalbant apie faktą, kad dalį tų pastatų būtų galima panaudoti kolonijos kultūriniam reikalams.

Galimas dalykas, kad Sąjungoje yra keletas žmonių su nepaprasta ambicija, dėl užimamų pareigų Sąjungoje ar turinčių kokį kitą išrovimą tą turtą izoliuoti nuo kolonijos, bet dauguma Sąjungos narių, kiek aš pažįstu, yra puikūs lietuviai patriotai. Jiems sutinkant, tas turtas vėl bus visos kolonijos turtas ir kartu kolonijos Fondas, kuris yra taip nepaprastai reikalingas mūsų kolonijai.

Visi privalome, nesiskaldydami, dirbti pavergtos Tėvynės naudai. Tai ir šis turtas turi tarnauti išlaikymui lietuviškos šioje kolonijoje, padedant visomis pastangomis mūsų jaunajai kartai. Nes jie — jaunimas — yra mūsų Tėvynės ateitis, jie — būsimieji pionieriai už mūsų Tėvynės laisvę ir jos Nepriklausomybę.

Kapit. J.Ciuvinskas

RYMANTĖ STEPONAITIS TRADUTORA JURAMENTADA LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banyas Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

PAGERBTAS PULKININKAS ALBERTAS ŠIAUDŽIONIS

Diário do Grande ABC, sekmadienio (rugpjūčio 10 d.) laidoje mini lietuvių kilmės lakūnų aviacijos pulkininką Albertą Šiaudžionį. Šis Vila Zelinietis tarnavo aviacijoje Šiaurės Brazilijoje 27 metus.

Grįžusi į São Paulo pulkininką pagerbė jaunystės draugai, kurių tarpe daug zeliniečių. "Churrascada" buvo buvusio burmistro Walter Braido ūkyje Riacho Grande.

ABC Kor.

Majoras Wilson da Silva, majoras João Vargas Filho ir pulkininkas lakūnas Albertas Šiaudžionis

João José Dario, Kazimieras Ausenka ir Jonas Šermukšnis

ARGENTINOJE

PRIE LIETUVIŲ PARAPIJOS ORGANIZUOJASI JAUNIMAS

Iniciatorių grupė organizuoja jaunimą prie lietuvių parapijos. Šios grupės numatomas darbas: tautiniai šokiai, dainos ir visokeriopa lietuviška veikla. Gali dalyvauti jaunuoliai—lės iš lietuviškų ar pusiau lietuviškų šeimų. Kviečiamas jaunimas prisidėti. Informacija: lietuvių parap. raštinėje.

PADĖKA

Saleziečiams už Kombi. Kunigams: Urbaičiui, Gavėnui ir Šeškevičiui už apsilankymą ir dovanas.

Tėvams už nuvežimą ir paramą. Poniai Onai Ausenkienei už skaniai paruoštus valgius.

Ponams Lipams už stovyklavietę, širdingas, skautiškas AČIŪ.

Eugenija Bacevičienė

PAŠAUKIMINĖ DIENA

Pijaus XI Saleziečių Teologijos Institute, Lapoje, sekmadieniais, kartą į mėnesį vyksta Dvasinių Pašaukimų Sąjūdžio ruošiamos "Pašaukiminės Dienos". Dalyvauja gana gausus įvairaus amžiaus jaunuolių būriai.

Praeitą sekmadienį, rugpjūčio 17-tą lietuviukų atstovai buvo Linas Jakutis ir Stasys Rimkevičius.

Gražioj aplinkoj ir džiugioj draugystėj vyksta, pagal amžių, pritaikintos paskaitos ir pokalbiai. Skamba dainos, būna bendri pietūs ir sporto popietės.

Ypač iškilmingos būna Šv. Mišios, šį sekmadienį pagrindinis celebrantas buvo kun. Milton, neseniai Jis laimino

vo kun. Milton, neseniai Rio mieste Popiežiaus įšventintas. Jis laimino pamaldų dalyvius. Mišias dar koncebravo kun. Irenejus Danielon Saleziečių Pašaukiminės Kampanijos Direktorius ir kun. Petras Urbaitis. Pakartotina buvo priminta Lietuva ir lietuvių saleziečių veikla Brazilijoje.

JAUNIMO EUCHARISTINIS KONGRESAS

Neseniai įvykusio Tautinio Eucharistinio Kongreso, Fortalezaėj — kur dalyvavo ir Popiežius Jonas Paulius II — pasekoje, saleziečių įstaigų, parapijų, oratorių jaunimas suruošė Araras mieste, atskirą "Jaunimo Eucharistinį Sambūvį", puikiai pavykusį su virš 2000 dalyvių ir plačia programa.

Kongrese dalyvavęs Pranas Jakutis, čia trumpai aprašo to Kongreso eigą ir įspūdžius.

ENCONTRO EUCARÍSTICO DA JUVENTUDE

Nos dias 25 a 27 de julho na cidade de Araras, interior do Estado de São Paulo, realizou-se o Encontro Eucarístico da Juventude, que contou com a participação de diversas comunidades de jovens das muitas cidades do estado.

Da cidade de São Paulo haviam representações dos vários bairros e colégios salesianos. Representando a Paróquia de São Casimiro estavam presentes ao Encontro o Padre Petras Urbaitis, Stasys Rimkevičius e Francisco Ardavičius Jakutis.

No dia 26 de julho as 20:00 hs. foi celebrada solene missa presidida pelos neo-sacerdotes ordenados pelo Papa João Paulo II, que contou também com a presença do Pe. Petras Urbaitis e na qual foi feita menção a Lietuânia e ao seu povo. Além da missa durante o Encontro desenrolou-se um extenso programa onde constavam palestras, debates, canções e encenações teatrais, tudo dedicado aos jovens que retribuíam com seu grande entusiasmo

MŪSŲ MIRUSIEJI

Sofija Augytė — Vaitiekaitienė, šiaulietė, iš Lietuvos 1929 metais atvyko Brazilijon. Ištekėjus apsigyveno V. Zelinioj, o vėliau Sacoman (Ipiranga), Staigiai mirė 65-metė — širdies pakrikimu — 1980 m. rugpjūčio 13 dieną. Rugpjūčio 14 dieną buvo palaidota Araça Kapinėse su kun. Petro Urbaitis religiniu patarnavimu.

Paliko gedule vyrą Robertą, 4 sūnus Robertą Jr., Leonardą, Antaną Karolį, ir Edvardą Karolį su šeimomis, ir dukrą Eugeniją,

Be to paliko du brolius ir 4 anūkus.

STASYS JONAITIS, panevežietis, iš Lietuvos — su žmona Ona Ambroziūnaite — 1927 m. atvyko Brazilijon ir pastoviai apsigyvena Vila Anastácio, visai prie D-ro J. Basanavičiaus Moklyklos Rūmų.

Dirbo kaip geležinkelietis. Cukrinės ir kraujo cirkuliacijos ligų pasekoje 77-metis mirė liepos 23 dieną, 9 val. ryto, savo namuose.

Palaidotas liepos 24 dieną Campo Grande (Sto. Amaro) kapinėse, su šv. Stepono parapijos klebono religine paslauga.

Gedule paliko žmoną Oną, sūnų Ermandą ir dukras — Elena ir Genę su šeimomis, bei devynis anūkus.

Amžiną poilsį duok Jam, Viešpatj.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

PRANEŠIMAI**CASA VERDE**

Pirmojo sekmadienio lietuviškos pamaldos sutampa su Šiluvos švente. Mūsų pageidavimui yra, kad visi dalyvautų Šiluvos atlaiduose Mokok; taigi rugsėjo 7 d. lietuviškų pamaldų C.Verde nebus.

PARQUE DAS NAÇÕES

Šiluvos šventės proga sekmadienį, rugsėjo 7 d. lietuviškų pamaldų šiame rajone nebus. Laukiame visų ant atlaidų Mokok.

Kun. St. Šileika

NUMATYTOS REKOLEKCIJOS

Rugsėjo 11 dieną iš JAV per Argentiną atvyksta į São Paulą t. Vytautas Bagdanavičius, Marijonas, įvairių knygų autorius ir geras pamokslininkas. Norima pasinaudoti Svečio paslaugumu, organizuojant tam tikras susikau-pimo dienas — rekolekcijas. Jas praves T.Bagdanavičius, su vieno ar kito vietinių kunigų pagalba.

Taigi numatyta:

— rugsėjo 13—14 d. savaitgalis — ZELINOJ: prasidėtų šeštadienį po pietų (apie 3 val.) su paskaitom, pasikalbėjimais, būreliais. — ir tęstųsi iki 7 ar 8 val. vakaro; sekmadienį prasidėtų 8 val. ryto ir baigtųsi su 11 valandos Mišiom;

— rugsėjo 21 dienos savaitgalis — LITUANIKOJ: prasidėtų šeštadienį (o gal net ir penktadienio vakarą) ir užsibaigtų sekmadienį su Mišiom.

Tikslesnė programa bus pranešta vėliau, aptarus su interesuotais.

Tiek vienam, kiek antram savaitgaliui svarbu tuojau ĮSIRASYTI vietoj ar antroj parapijoj.

LITERATŪROS RATELIS

Šio mėnesio Literatūros Ratelio vakaras bus rugpjūčio 30, šeštadienį, 20 val. p.p. R. ir Alf.D.Petraičių rezidencijoj, Rua Nova York, 28, apto. 32. Sumare. Numatyti, tarp kita ko, svarbūs pasitarimai.

Antanas ir Elena AUGUSTAIČIAI, ilgesnį laiką pagyvenę pas dukterį Leonorą, Ribeirão Preto mieste, grįžo į S.Paulo su linksma žinia, kad Leonorai ir Eduardui Mendes gimė dukrelė Natalie.

Augustaičių žentas Eduardas yra popieriaus fabriko SAMAB vedėjas.

Žinutei patvirtinti Antanas Augustaitis atvežė iškarpa iš vietinio laikraščio.

**RUGSĖJO 8-TAUTOS
ŠILINĖ**

ŠILINĖ — DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

PRIMENA: 372 metus nuo Marijos Apsireiškimo Šiluvoje

550 metų nuo Vytauto numatyto karūnavimosi

RUOŠIAMASI paminėti 500 metų nuo šv. Kazimiero mirties

paminėti 600 metų nuo Lietuvos krikšto

ŠIEMET

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS
ŠILUVOS MARIJOS ATLAIDAI

VISŲ LIETUVIŲ MALDOS IR PASIAUKOJIMO UŽ LIETUVĄ
DIENA

BUS RUGSĖJO 7 — TĄ ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ 16 val.

PROGRAMA: procesija ir Mišios

minėjimas
meninė dalis
vaisės

**ŠIŲ METŲ
JAUNIMO ŠVENTĖ**
Įvyks

Rugsėjo mėnesio 14 dieną, 15 val. Selsių Pranciškėčių salėje Vila Zelinoje. Programoje turėsime progos pamatyti Prano J.Naumiestiškio veikalą "Šiaurės pašvaistė". Veikalas įdomus savo turiniu. Vaidina septyni artistai — visi vyrai. Kalvis, Jieznonis, Sekretorius, Klebonas, Svečias, Jonas ir Mokytojas. Jaunimo Šventės nėra eilinis įvykis mūsų lietuviškuose metuose. Todėl visi šią datą rezervuokime Jaunimo Šventei. Įsigydami Jaunimo Šventės pakvietimą, Jūs paremiate lietuviško Jaunimo veiklą.

ŽOLINĖS ŠVENTĖ MOKOJE

Marijos Dangun Ėmimo iškilmė sujungė Šv. Kazimiero parapijos salėje dvi bendruomenes: lietuviškąją iš arti ir toli ir kaimynų nelietuvių, kurie sekmadieniais pasinaudoja pamaldom parapijos koplyčioje, kadangi gyvena gana toli nuo savo teisėtų parapijų. Bendrom jėgom išėjo graži ir maloni šventė, dar giliau įprasminta parapijos vikaro ir buvusio Kinijos misionieriaus kun. Petro Urbaičio, 40 metų kunigystės jubiliejumi ir mintimi apie dvasinius pašaukimus. Šeštadienio vakare, 18 val., Jubilatas atlaikė Mišias, o klebonas, kun.Pr.Gavėnas, pasakė pamokslą. Salė buvo pilnutėle žmonių.

SPAUDOS VAJUS

Per Žolinės šventę, P.Petras Žarkauskas paaukojo spaudos mašinai apmokėti 1.000 kruzeirų. Jam ML Administracija iaučiasi labai dėkinga.

Mišioms pasibaigus, sekė "Rūtelės" jaunimo, p-nios Eugenijos Bacevičienės vadovaujamo, programa: recitalis, dainos ir šokiai. Tuo tarpu kiemelio kampe kepamas "churrasco" skatino išalkusią publiką, kuri nelaikdama nei programos galo, susispietė kieme prie valgių ir gėrimų. Nebuvo lengva patenkinti tokią minią, bet visi buvo sotūs ir, kai geras skaičius sugrįžo į salę ir sėdosi prie staliukų, prasidėjo ant nesenai parapiečių nupirkto "bingo", patrauklus lošimas, kuris tęsėsi iki pirmos valandos. Fantų buvo likę nuo birželio mėnesio kermošiaus.

Jubilatas buvo pakviestas perpiauti tortą ir jam buvo sugiedota "Parabens", o po to ilgai tęsėsi asmeniškai sveikini-mai.

Kun. klebonas buvo taip pat suorganizavęs knygų bei suvenyrų pardavinėjimo kampilį. Vienas kitas rajonas ketina vėliau organizuoti kun. P.Urbaičio jubiliejų.

• Mes greičiau būsime linkę pasiaukoti, jei atsiminsime, kad tėvyneje likusieji neša kur kas sunkesnę našta negu mes... J. ERETAS